

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

فرستنده: عثمان حیدری

۲۰ نومبر ۲۰۱۴

توسعه ارتباطات نظامی روسیه و پاکستان بدون آسیب به هند

© Photo: stat.mil.ru

در اسلام آباد منتظر سرگی شایگو وزیر دفاع روسیه هستند. انتظار می رود که وی از چین به آنجا برود ، وی در حال حاضر در چین است. در دستور کار مذاکرات مسائل مربوط به ارسال تسلیحات روسی به پاکستان قرار دارد. سخن در وهله اول در خصوص ۲۰ هلی کوپتر جنگی – حمل و نقلی می-۳۵ است. مذاکرات درباره آنها از طرف پاکستان آغاز شده است. این مذاکره ها از تابستان ادامه دارند. چین و امریکا عمده ترین ارسال کنندگان تسلیحات به پاکستان محسوب می شوند. اکنون به نظر می رسد که اسلام آباد سعی دارد به خرید های خود تنوع ببخشد. علاوه بر این، مسائل ژئوپلیتیک هم علاقه دو طرف به توسعه همکاری را دیکته می کند. رئیس مرکز تحقیقات اجتماعی – سیاسی ولادیمیر یوسف معتقد است :

بدیهی است که همکاری روسیه - پاکستان در زمینه نظامی توسعه خواهد یافت. در واقع برپایه این موضوع است که امریکا و شرکایش بخش مهمی از ارتش خود را از افغانستان خارج می کنند. در این صورت برای روسیه همکاری با اسلام آباد برای متوقف کردن افراطی ها در محدوده افغانستان و عدم اجازه به آنها برای بی ثبات کردن اوضاع در آسیای مرکزی بسیار مهم است. هند این موضوع را درک می کند اما همه چیز با نوع تسلیحات و تعداد آنها مشخص می

گردد. و از این نقطه نظر روسیه برای ارسال اسلحه به پاکستان یک طرفه تصمیم نمی گیرد بلکه با هند موافقت خواهد کرد.

هلی کوپتر های می -۳۵ در تسلیحات روسیه ، آذربایجان ، برزیل ، اندونزی و برخی دیگر از کشورها قرار دارند. وجود آنها در پاکستان درواقع رخداد معمولی در بازار اسلحه است جایی که روسیه و امریکا رقابت دارند. پاول زولوتاریف ، معاون ریاست دانشکده امریکا و کانادا به این موضوع توجه نشان می دهد :

در واقع من در اینجا پایه و اساسی برای نگرانی به خاطر بدتر شدن اوضاع در منطقه نمی بینم. در اینجا امریکائی ها به تجارت و عرضه تسلیحات مشغول بوده و متخصصین را در پاکستان آماده می سازند. در عین حال در بازار هند هم کار می کنند و همه چیز نرمال است و هیچ گونه هیجانی وجود ندارد. بنابراین روش کاملاً عملی از جانب طرف روسی است. هر گونه امکان و فرصت برای فروش اسلحه به استثنای مواردی که ارسال آن به درگیری های نظامی است، باید استفاده شود تا تجارت اتفاق بیفتد.

برخی از کارشناسان معتقدند که هند ارسال های احتمالی هلی کوپترهای روسیه می -۳۵ به پاکستان را یک توهین تلقی می کند. هواپیما ها و هلی کوپتر های روسی به طور غیر منتظره ای مناقصات را در هند از دست داده اند. به طور مثال هندی ها، هواپیمای سنگین جنگی – حمل و نقلی " چینوک" را به می -۲۶ روسی ترجیح می دهند. ایگور کاراتچنکو ، رئیس مرکز آنالیز تجارت جهانی اسلحه با این مسأله مخالف است :

نه ، اینها مسائل کاملاً نامرتبیطی هستند. هند سیاست تنوع در خرید اسلحه را در پیش گرفته است. بنابراین ما هیچ گاه هیچ چیزی را با اطمینان کامل به آنها نفروختیم. نباید فراموش کرد که ما پروژه های عظیمی را با هند داریم. ۵۰ درصد از کل تسلیحات را آنها از روسیه می خرند و ما شریک یک دیگریم. اگر در مناقصه ای شکست می خوریم چرا مناقصه هائی که برنده شده ایم فراموش می کنیم. عقد قرار داد برای کار و تولید مشترک ۲۵۰ جنگنده نسل پنجم صورت گرفته است. ۱۴۰ جنگنده سو -۳۷ و بیش از ۳۰۰ تانک T-90 C که هند براساس گواهی هندی در کشور خود تولید می کند، وجود دارد. قراردادهای عمده ای برای مدرن کردن میگ -۲۹ هندی ، قرارداد برای اجاره زیر دریائی های اتومی و برای ساخت ناو هواپیما بر وجود دارد. بدیهی است که پاکستان پتانسیل کمتری نسبت به هند دارد. بنابراین ارسال های روسی به پاکستان بالانس نظامی نیروها در منطقه را تغییر نمی دهد.

در این ارتباط کارشناس ولادیمیر یوسیف تصور می کند که برخی از انواع تسلیحات نمی توانند به پاکستان ارسال شوند. احتمال اجاره زیردریائی های اتومی چند منظوره به پاکستان مستثنا است. سخن در خصوص ارسال سیستم های رادارهای دوربرد و همچنین برخی از تسلیحاتی که روسیه در صورت لزوم تنها به هند ارسال کرده و یا خواهد فرستاد، نیست.

افزوده:

این گزارش که در واقع نمایانگر توانائی های دولتمداران پاکستانی در تحقق ضرب المثل معروف «هم از توپره می خورد و هم از آخور» می باشد، از چند جهت می تواند قابل غور باشد.

۱ - نفس خبر یعنی نزدیکی روسیه و پاکستان و نوب شدن یخهای ۶۰ ساله در مناسبات نظامی بین آنها، می تواند به مثابه پیش درآمد نزدیکی هرچه بیشتر هند و پاکستان و در نهایت راهیابی آنها به «پیمانانگهای» باشد. بدان معنا که دولت پاکستان و چین جهت اثبات حسن نیت هندیا و متحد سنتی آنها روسیه در تعاملات سیاسی منطقه، می خواهند بدین وسیله خود را مطمئن سازند که در صورت پیوستن پاکستان به «پیمان شانگهای» روسها به همان نظری به آنها خواهند نگر بست، که به هند نگاه می نماید.

۲- جهت دیگر این نزدیکی، می تواند گام بلند دیگری از جانب روسیه و پوتین باشد، در جهت راه یابی سیاسی- نظامی به یکی از مهمترین شرکای امپریالیزم غرب در کل، یعنی قدرت اتمی پاکستان.

این مسأله نه تنها از بابت اقتصادی دارای اهمیت خاصی می باشد، بلکه از لحاظ ستراتیژیک، به خصوص هرگاه «بیمان شانگهای» قادر گردد اختلافات و رقابت های نظامی بین هند و پاکستان را به حد اقل آن برساند، به قسمی که دیگر خطر درگیری و جنگ فی مابین شان از بین برود، می تواند از اهمیت بیشتری برخوردار بگردد.

۳- یکی از عوامل دیگری که می تواند پایه چنین گرایش پاکستان را توجیه نماید، ترس و تشویشی است که زمامداران پاکستان، از عهد شکنی ها و بی وفائی های گردانندگان کاخ سفید در مقابل دوستان و متحدان شان تا اینک دیده اند، نمونه نقد و حاضر آن را می توان در مصر و عراق مشاهده نمود. یعنی درست در زمانی که آن کشور ها به کمک جدی امپریالیزم امریکا نیاز داشتند، امریکا از اعطای کمک به آنها با بهانه های بنی اسرائیلی، امتناع ورزیده، عراق را نه تنها زیر سم چارپایان داعشی به خاکروبه مبدل نمود بلکه آن را در آستانه تجزیه قرار داد و مصر را نیز در عدم موجودیت جنرالهای مصری و کودتای آنها علیه اخوان، به چیزی بیشتر از آن مبدل می نمود.

این بی ثباتی های سیاسی امپریالیزم امریکا در حفظ تعهداتش با دوستان و متحدان و فقط همه چیز را مطابق به میل و اداره خود گردانندگی کردن، بدون آن که کمترین توجهی به خواست و اراده طرفهای مقابل داشته باشد، می تواند آن عاملی باشد که پاکستان را واداشته تا برای آینده هایش دوستان دیگری نیز تدارک ببیند.

به هر حالت این مسأله و گسترش آن نمی تواند بر مناسبات پاکستان با سایر همسایگانش و تحولاتی که در آن کشور ها صورت می گیرد، بی تأثیر باقی بماند.

۴- عامل دیگری که احتمالاً پای روسها را می تواند به پاکستان باز نماید، خطر چرخش نظام آخندی ایران به طرف غرب می باشد، چیزی که ظاهراً محتمل به نظر نمی رسد مگر با در نظر داشت توانمندی های نظام آخندی در انجام چنین چرخش هائی و فرصت طلبی آخندی به مثابه خط مشی اصلی آن کشور، بروز آن از امکان بعید نیست. در چنین صورتی واضح است که منطقه به سالهای ۶۰ و ۷۰ میلادی قرن گذشته برگشته و با در نظر داشت آن که دیگر در افغانستان نیز آنهائی وجود ندارند تا بخواهند «سگرت امریکائی شان را با گوگرد روسی آتش بزنند»، محاصره روسیه از جانب غرب کامل خواهد شد. در نتیجه روسها می تواند به مثابه آمادگی پیشگیرانه، دربها را در پاکستان، بر روی خود گشوده نگه بدارد.

۵- بادر نظر داشت نفوذ و دست دراز پاکستان در تربیت و سازماندهی تروریستهای به اصطلاح اسلامی در داخل پاکستان و گسیل آنها در سراسر جهان، آشکار است که برخورداری از چنان امکانی تمام قدرت های امپریالیستی را به استفاده از آن تشویق و ترغیب می نماید، که روسها نیز نمی توانند از این امر مستثنا باشند.

اداره پورتال AA-AA